

Paní Miroslava Holbová se narodila 12. března 1954 v Ledči nad Sázavou. Dětství prožila na Borovsku. Otec ji od dětství vedl ke sportu.

Hrávali jsme volejbal. Já jsem to měla velice jednoduché, protože jsme bydleli ve škole – otec byl učitel -, takže mě do páté třídy učil. A takové ty věci z kabinetu tělesné výchovy nám půjčoval.

Kája: Kvůli výstavbě vodní nádrže Švihov se rodina přestěhovala z Borovska do Nových Dolních Kralovic. Paní Holbová si během dospívání musela zvykat na nové prostředí a život.

Takže jsem se spíše těšila jak to bude vypadat tady v nových Kralovicích. Dostali jsme – tam jsme bydleli ve starý škole (kamenné, zima) – tak tady jsme dostali byt 3+1.

Akorát když jsme sem přišli, tak tady nebylo lautr nic, protože se začínalo stavět bytová zástavba – to znamená nejdříve vysoké baráky, potom řadovka, kde tedy my bydlíme.

V jednom kuse nešla elektrika, nešla voda, osvětlení se dělalo až pozdějc. Takový ty pozemní práce nebyly hotový. Bylo to tady zatím takový žalostný.

Vzpomíná také na osudy některých dalších rodin z Borovska. Mnohé z nich během vystěhování přišly o většinu svého majetku.

Pamatuju i jednu rodinu, které zkolaudovali barák v roce 1968, ale za dva roky jim to za mrzký peníz vykoupili a oni museli odtamtud odejít.

Po srpnu 68 měla rodina další problémy. Otec paní Holbové kvůli své protikomunistické minulosti nemohl dále pracovat jako zástupce ředitele.

Miroslava měla potíže dostat se na vysokou školu.

Asi za 4 dny přišel třídní a přinesl mi – ještě s jednou spolužačkou -, že jsme nebyli doporučení na pedagogické směry.

A já jsem se ze dne na den musela teda rozhodnout kam. Ale já jsem s tím nepočítala. Já jsem si celou dobu říkala, že určitě půjdu dělat jediné tohleto. A tak to byl hrozný šok. Přes noc se rozhodnout.

Paní Holbová se svého snu stát se učitelkou nevzdala. Ke konci 70. let se znovu pokusila o přijetí na školu, bohužel opět neúspěšně.

Přišla jsem tam k tomu pánovi – byl to tehdy myslím pan Ing. Výpusta se jmenoval ten šéf odboru školství – a sedla jsem si proti němu, on vytáhl papír a na tom bylo červeně napsáno „nebyla doporučena na pedagogické směry“. Já jsem říkala „no to je konec“.

Nakonec se jí ale sen splnil a začala pracovat jako učitelka angličtiny na základní škole v Dolních Kralovicích. Po revoluci se stala místní starostkou a podporu získala i z nečekané strany.

Kdy za mnou přišel jeden ten zástupce se mi omluvit, že jako měli to smýšlení úplně jinak a naopak jestli bych ještě tu starostku dělala třeba dál. Tak to bylo takový zadostiučinění trošku.